

ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ ਜੱਜ, ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ,
ਦਿੱਲੀ ਮੋਟਰ ਟਰੱਕ ਮਾਲਕ ਯੂਨੀਅਨ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ
ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ - ਜਵਾਬਦਾਤਾ

ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ: 225 ਆਫ਼, 1961

ਪੰਜਾਬ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਐਕਟ, 1952 (V of 1953) ਐਸ 82- ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਸਟਿਰਪ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਹਰੇਕ ਟਰੱਕ- ਮਾਲਕ 'ਤੇ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਦੁਆਰਾ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣਾ- ਕੀ ਜਾਇਜ਼- ਅਜਿਹਾ ਟੈਕਸ- ਕੀ ਪੇਸ਼ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਜਾਂ ਵਿਤਕਰਾ ਜਾਂ ਅਵੈਧ ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਦਾ ਕੋਈ ਢੰਗ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਐਕਟ, 1952 ਦੀ ਧਾਰਾ 82(1) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਸੜਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਹਰੇਕ ਟਰੱਕ- ਮਾਲਕ ਤੋਂ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਵੈਧ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਪੇਸ਼ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਪੱਖਪਾਤੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਟਰੱਕਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਆਵਾਜਾਈ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋਰ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟਰਾਂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 265 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਦਾ ਕੋਈ ਢੰਗ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸੜਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਖਰਾਬ ਹੋਣ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਕੋਈ ਪੇਸ਼ਾ ਕਿਉਂਕਿ ਟਰੱਕ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ੇ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਏ ਉਸ ਨੇ 21 ਦਸੰਬਰ, 1960 ਦੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ, ਟਰੱਕਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਚਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਉਕਤ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਐਚ.ਐਸ. ਗੁਜਰਾਲ।

ਡੀ.ਆਰ. ਮਨਚੰਦਾ ਅਤੇ ਐਮ.ਆਰ. ਸ਼ਰਮਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਆਰਡਰ

ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ, ਜੇ.- ਇਹ ਇਸਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਅਤੇ ਦੋ ਹੋਰਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਿੱਲੀ ਮੋਟਰ ਟਰੱਕ ਓਨਰਜ਼ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਲਾਈ ਸਿੰਘ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਦੋ ਮੈਂਬਰ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੇ ਜਵਾਬਦੇਹ, ਜੋ ਕਿ ਪਿੰਡ ਅਨੰਗਪੁਰ ਦੀ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਹੈ, ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ- ਨਾਲ ਵਿਤਕਰਾਪੂਰਨ ਹੈ। ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਅਨੰਗਪੁਰ ਵਿਚਕਾਰ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੋਂ ਉਹ ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਕੰਮ ਲਈ ਬਦਰਪੁਰ ਰੇਤ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਿੰਡ ਅਨੰਗਪੁਰ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੋਂ ਉਹ ਬਦਰਪੁਰ ਰੇਤਾ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਟਰੱਕ ਮਾਲਕ ਦੋ ਮੀਲ ਲੰਬੀ ਸੜਕ ਦੀ ਇੱਕ ਪੱਟੀ ਵਰਤਦੇ ਹਨ ਜੋ ਪਿੰਡ ਦੀ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਮੀਲ ਬਾਅਦ ਇਹ ਸੜਕ ਮਥੁਰਾ ਰੋਡ ਨਾਲ ਜੁੜ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਬਦਰਪੁਰ ਰੇਤ ਨੂੰ ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਕੰਮ ਲਈ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਵੱਖ- ਵੱਖ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾਲ ਦੂਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ (ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1) ਨੇ ਦੂਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਸਟਿਰਪ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਹਰੇਕ ਟਰੱਕ ਮਾਲਕ ਤੋਂ ਇੱਕ ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਟ੍ਰਿਪ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਗੁਜਰਾਲ ਵੱਲੋਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਐਕਟ, 1952 ਦੀ ਧਾਰਾ 82 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਧਾਰਾ 82 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਨੂੰ ਕੁਝ ਫੀਸਾਂ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਟੈਕਸ ਉਸ ਚਰਿੱਤਰ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੰਨਿਆ, ਟੈਕਸ ਧਾਰਾ (ਡੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 82 ਦੀ ਉਪ- ਧਾਰਾ (1) ਜੋ ਇੱਕ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਨੂੰ "ਜੇਕਰ ਸਰਕਾਰ

ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ, ਕੋਈ ਹੋਰ ਟੈਕਸ, ਡਿਊਟੀ ਜਾਂ ਸੈਸ ਜੋ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ" ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸ ਪਹਿਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਨੇ ਧਾਰਾ 82 (1) ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 82 ਦੇ ਤਹਿਤ। (2) ਜੋ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਪਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਵੀਨਤਮ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਸਥਾ ਧਾਰਾ 82(2) ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਸੱਚਾ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਦਾ ਤੱਤ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਪਦਾਰਥਕ ਹੈ ਅਤੇ ਨਹੀਂ। ਸਿਰਫ਼ ਰੂਪ ਜਾਂ ਬਾਹਰੀ ਦਿੱਖ। ਇਸ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਸ ਨੇ ਕੇ.ਸੀ. ਗਜਪਤੀ ਨਰਵਨ ਦੇਵ ਅਤੇ ਉੜੀਸਾ ਰਾਜ (1), ਕਿ ਜੇਕਰ ਸੰਘ ਅਤੇ ਪਦਾਰਥ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਾ- ਵਸਤੂ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਉਸ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਜਿਸ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਪਹਿਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਨਿੰਦਾ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਬਚਾਏਗਾ। ਦੀ ਜਾਂਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਇਕ ਹੋਰ ਚੁਣੌਤੀ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਸਲ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਚਰਿੱਤਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅਜਿਹੀ ਜਾਂਚ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ ਜੋ ਇਕੱਲੇ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਜੋ ਵਿਧਾਨਿਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਦੂਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਕੋਲ ਪੰਜਾਬ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 82 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਅਣਗੌਲਿਆ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਪਣੀ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਸ੍ਰੀ ਗੁਜਰਾਲ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਇਹ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ੇ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਪੇਸ਼ੇ ਵਜੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸੀਮਾ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਰੁਪਏ ਹੈ। 250 ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸਾਰਾ ਟੈਕਸ ਗੈਰ- ਸੰਵਿਧਾਨਕਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਰੱਦ ਹੋਣ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਗਲਤ ਹੈ। ਬਦਰਪੁਰ ਰੇਤ ਦੀ ਢੇਆ- ਢੁਆਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਟਰੱਕ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ੇ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸੜਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਹੈ ਜੋ ਟੁੱਟਣ ਅਤੇ ਅੱਥਰੂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਜਰਾਲ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਹਮਲੇ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਮਰਥ ਹੈ। ਮਹਾਜਨ ਦੀ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਅਥਾਰਟੀ, ਜੇ., ਲਛਮਣ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (2), ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਜਿਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਲਈ ਉਹ ਦਲੀਲ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਮਹਾਜਨ ਜੇ. ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਏਜੰਟਾਂ 'ਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਏਜੰਟਾਂ ਵਜੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਤੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਆਮਦਨ 'ਤੇ 5 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਟੈਕਸ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੇਸ਼ੇ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਹੈ ਅਤੇ 100000 ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ। 250 ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 276 ਦੁਆਰਾ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਲਛਮਣ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (2) ਨਾਲ ਤੁਲਨਾਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਲਗਭਗ ਦੋ ਮੀਲ ਦੀ ਦੂਰੀ ਤੱਕ ਬਦਰਪੁਰ ਰੇਤ ਦੀ ਢੇਆ- ਢੁਆਈ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੜਕ ਦੇ ਉਪਭੋਗਤਾ, ਅਨੰਗਪੁਰ ਪੰਚਾਇਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੇਸ਼ੇ ਜਾਂ ਵਰਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਸੀਮਾ ਹੈ। 250 ਸਲਾਨਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਗੁਜਰਾਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 265 ਤਹਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲਿਆ ਅਤੇ ਵਸੂਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਦਰਖਾਸਤ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਦੀ ਉਗਰਾਹੀ ਲਈ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ "ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਥਾਰਟੀ" ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਛੋਟੇਭਾਈ ਜੇਠਾਭੈਤੀ ਪਟੇਲ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਦਿ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ (3) ਵਿੱਚ ਨਾਗਪੁਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਚਾਰਜਿੰਗ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਉੱਥੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ 'ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਬਕਾਰੀ ਦੀਆਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਡਿਊਟੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ" ਨਾਗਪੁਰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਉਗਰਾਹੀ ਲਈ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ

ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਲੇਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 265 ਅਧੀਨ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ। ਹੁਣ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਨੰ ਟੈਕਸ ਦੀ ਉਗਰਾਹੀ ਲਈ ਵਿਧੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇੰਨਾ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 82 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਨੰਗਪੁਰ ਪੰਚਾਇਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀ ਟਰੱਕ ਇੱਕ ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਟ੍ਰਿਪ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਟੈਕਸ ਦੀ ਉਗਰਾਹੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਮੰਨ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਗਰਾਹੀ ਦੀ ਵਿਧੀ ਦਰਸਾਈ ਜਾਵੇਗੀ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੇ ਇੱਕ ਅਤਿ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਲਈ ਕੋਈ ਵਾਰੰਟ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਟੈਕਸ ਵਿਤਕਰੇ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਦਰਪੁਰ ਰੇਤ ਦੀ ਢੋਆ-ਢੁਆਈ ਸਿਰਫ਼ ਟਰੱਕ ਮਾਲਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਸਗੋਂ ਡੱਬੇ, ਟਾਂਗੇ, ਟਰੈਕਟਰ-ਟਰਾਲੀਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਢੋਆ-ਢੁਆਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਕੱਲੇ ਟਰੱਕ ਮਾਲਕਾਂ 'ਤੇ ਹੀ ਟੈਕਸ ਕਿਉਂ? ਹੁਣ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਵਰਗੀਕਰਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਟੈਕਸ ਸੜਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸੋਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟਰੱਕ ਮਾਲਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਿਨ ਵੇਲੇ ਅਨੰਗਪੁਰ ਤੱਕ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਈ ਗੋੜਿਆਂ ਕਾਰਨ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੁਕਤੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਕਿ ਵਿਤਕਰੇ ਦਾ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ।

ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਸ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਈ ਦੁਖੀ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਅਤੇ ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਮਾਲ ਪਟਵਾਰੀ ਯੂਨੀਅਨ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਰਾਹੀਂ, (4) ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ
ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

(1) ਏ.ਐਲ.ਆਰ. 1953 ਐਸ.ਸੀ. 375.

(2) 1160 ਪੀ.ਐਲ.ਜੇ.ਐਲ. 170.

(3) ਏ.ਐਲ.ਆਰ. 1962 ਨਾਗਪੁਰ 139.

ਦਿਨੇਸ਼

ਡਿਸਕਲੇਮਰ : ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ । ਨਿਆ ਨਿਰਨਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਵਾਜਾ ਲਈ ਉਹਨਾ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਵਹਾਰਕ ਤੱਤਾਂ ਲਈ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਨ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਸਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ।